

PRAKSISOVERSIGT · FORBRUGEROMBUDSMANDEN

Praksisoversigt over markedsføring af forbrugerkredit og lån

Forbrugerombudsmandens tilsyn med kreditreklamer, ÅOP-oplysninger og kreditværdighedsvurdering

Version 1 Opdateret 16. jul. 2026 53 afgørelser · 2004-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med markedsføring af forbrugerkredit, forbrugslån og kviklån efter markedsføringslovens § 18 (tidligere §§ 14 a-14 b), der pålægger enhver, som markedsfører kreditaftaler med angivelse af rentesats eller talstørrelser, at give standardoplysninger »klart, kort og på en fremtrædende måde ved hjælp af et repræsentativt eksempel«. Praksis falder i to hovedspor: kreditoplysningspligten, hvor Forbrugerombudsmanden konsekvent politianmelder virksomheder, der placerer de lovpligtige oplysninger »et klik væk« eller med for småt tryk, og kreditværdighedsvurderingen efter kreditaftalelovens § 7 c, hvor Forbrugerombudsmandens faste standpunkt er, at kreditaftaler indgået på et mangelfuldt grundlag skal tilsidesættes efter aftalelovens §§ 36 og 38 c, så forbrugeren alene tilbagebetaler hovedstolen uden renter og omkostninger. Højesteret har i to domme af 9. januar 2019 fastlagt rammerne for fremtrædende-kravet og bødeudmålingen, mens Højesteret i november 2024 afviste Forbrugerombudsmandens anerkendelsessøgsmål om kreditværdighedsvurdering med henvisning til Finanstilsynets primære tilsynskompetence.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Forbrugerombudsmanden kræver, at samtlige standardoplysninger efter markedsføringslovens § 18 gives SAMLET og på det sted, hvor der FØRSTE GANG markedsføres en rentesats eller en talstørrelse – oplysninger placeret bag et link, nederst på en side efter en reklamefilm eller på en anden underside opfylder ikke kravet om at være »fremtrædende«.
- 02** Forbrugerombudsmanden afviser, at et efterfølgende klik kan reparere en mangelfuld kreditreklame: forbrugers transaktionsbeslutning træffes allerede ved reaktionen på annoncen, og oplysningerne skal derfor foreligge dér.
- 03** Oplysningspligten udløses ikke kun af renteangivelser i procent, men også af udsagn som »0 kr. i rente«, »ingen gebyrer«, »gratis oprettelse« og »rentefri kredit« – enhver talstørrelse eller omkostningsbetegnelse aktiverer § 18.
- 04** Forbrugerombudsmanden kræver, at markedsføringsudsagn om »lav rente« kan dokumenteres ved en konkret sammenligning med de fleste konkurrerende kreditprodukter; en debitorrente på 103,40 % og en ÅOP på 175,98 % er ikke lav.

- 05 Forbrugerombudsmanden accepterer ikke, at et låneprodukt betegnes »kassekredit«, hvis det ikke opfylder definitionen i kreditaftalelovens § 4, nr. 4 – vildledning om kredittens art forhindrer prissammenligning og er selvstændigt strafbar.
- 06 Ansvar for kreditreklamens lovlighed påhviler ENHVER, der markedsfører kreditaftalen – også når markedsføringen faktisk udføres af en samarbejdspartner, der kontraktuelt har påtaget sig ansvaret.
- 07 Forbrugerombudsmanden kræver, at kreditgiveren indhenter og dokumenterer forbrugerens FAKTISKE faste løbende udgifter, herunder afvikling af anden gæld – det er utilstrækkeligt ukritisk at lægge forbrugerens egne (lave) udgiftsoplysninger til grund.
- 08 Forbrugerombudsmandens faste standpunkt er, at en kreditaftale indgået på grundlag af en manglende eller utilstrækkelig kreditværdighedsvurdering skal tilsidesættes efter aftalelovens § 38 c, jf. § 36, så forbrugeren alene skal tilbagebetale hovedstolen uden renter, gebyrer eller misligholdelsesomkostninger og med fradrag af allerede indbetalte beløb.
- 09 Overtrædelse af kreditaftalelovens § 7 c udgør samtidig en tilsidesættelse af god markedsføringsskik efter markedsføringslovens § 3, stk. 1 – det er den hjemmel, der giver Forbrugerombudsmanden kompetence over for ikke-finansielle forbrugslånsvirksomheder.
- 10 Bøder for mangelfulde kreditoplysninger er i flere sager udmålt til det DOBBELTE af markedsføringsomkostningerne; ved gentagelse, langvarig overtrædelse og professionel udlånsvirksomhed af betydeligt omfang skærpes niveauet.
- 11 Højesteret afviste i november 2024 Forbrugerombudsmandens anerkendelsessøgsmål mod en bank om kreditværdighedsvurdering, fordi Finanstilsynet har det primære tilsyn med finansielle virksomheders god skik, og fordi den konkrete tvist var bortfaldet ved bankens eftergivelse.
- 12 Forbrugerombudsmanden afviser markedsføring af lån til betaling af bøder som uetisk og i strid med god markedsføringsskik – uafhængigt af vildledningsforbuddet – fordi det underminerer formålet med bødestraf.
- 13 Markedsføring af forbrugslånsvirksomheder må ikke ske »i forbindelse med« markedsføring af spil, jf. markedsføringslovens § 11 b; Forbrugerombudsmanden lægger vægt på, om forbrugeren bevidst eller ubevidst kan komme til at forbinde de to.

Retsgrundlaget: markedsføringslovens § 18 og

§ 1 Forbrugerombudsmandens tilsynskompetence

Kreditoplysningspligten står i dag i [markedsføringsloven § 18](#). Efter [§ 18, stk. 1](#) skal **enhver** markedsføring af kreditaftaler over for forbrugere, som oplyser en rentesats eller talstørrelser vedrørende omkostningerne, indeholde seks standardoplysninger:

1. Debitorrenten, herunder om den er fast eller variabel, samt de omkostninger der indgår i de samlede kreditomkostninger

2. Det samlede kreditbeløb
3. De årlige omkostninger i procent (ÅOP)
4. Kreditaftalens løbetid
5. Kontantprisen og en eventuel forudbetaling ved henstand med betalingen
6. Det samlede beløb, som skal betales af forbrugeren, og ydelsernes størrelse

Efter § 18, stk. 2 skal oplysningerne gives »klart, kort og på en fremtrædende måde ved hjælp af et repræsentativt eksempel«.

Bestemmelsen viderefører de tidligere §§ 14 a-14 b og gennemfører artikel 4 og artikel 21, litra a, i [forbrugerkreditdirektivet](#). Af lovforarbejderne til 2016-loven fremgår formålet utvetydigt:

»Bestemmelsens formål er at skabe større gennemsigtighed på kreditmarkedet, så forbrugerne nemmere kan overveje betingelserne og omkostningerne vedrørende kreditten og deres forpligtelser. Formålet med bestemmelsen er således at sætte forbrugerne i stand til at træffe beslutning på et kvalificeret og oplyst grundlag. Dette sker bl.a. ved, at sammenligneligheden mellem forskellige kredittilbud øges, idet væsentlige oplysninger om kreditaftalen skal gives på en standardiseret måde.«

Forarbejderne understreger, at pligten gælder **uanset medie** og **uanset hvem** der markedsfører:

»Oplysningspligten gælder endvidere for enhver, som markedsfører kreditaftaler, og som viser en rentesats eller talstørrelser vedrørende omkostningerne i forbindelse hermed. ... Det afgørende er således, at der markedsføres en kreditaftale, og ikke hvem, der står bag den pågældende markedsføring.«

Kompetenceafgrænsning. Forbrugerombudsmandens tilsyn er generelt inden for markedsføringslovens område. Det blev slået fast af Højesteret i sagen om inkassogebyrer, refereret i [Forbrugerombudsmandens omtale af 22. august 2013](#), hvor Højesteret understregede, at tilsynskompetencen »er generel inden for markedsføringslovens område og omfatter alle erhvervsdrivende, uanset sektorspecifik lovgivning, medmindre andet er fastsat ved lov«.

Over for **finansielle virksomheder** deler Forbrugerombudsmanden dog banen med Finanstilsynet. Markedsføring af kreditaftaler fra pengeinstitutter reguleres parallelt i [bekendtgørelse om information til forbrugere om priser m.v. i pengeinstitutter § 7](#) og [§ 6](#), der indeholder et indholdsmæssigt identisk krav om standardoplysninger og repræsentativt eksempel. Boligkreditaftaler er undtaget fra § 18 og reguleres af [bekendtgørelse om god skik for boligkredit § 12](#). ÅOP beregnes efter [bekendtgørelse om fremgangsmåden ved beregning af de årlige omkostninger i procent](#).

Afgrænsning: de almindelige kreditaftaleretlige spørgsmål om indgåelse, opsigelse og fortrydelse behandles i [kreditaftaler](#), privat kaution i [privat-kaution- pengeinstitut](#), og generel prismarkedsføring uden kreditelement i [vildledende-markedsføring](#).

LOV

[Markedsføringsloven § 18, stk. 1, 2](#)
[Markedsføringsloven § 19](#)

PRAKSIS

Forbrugerombudsmanden · Højesteret fastslår ulovlighed af inkassogebyrer over maksimumsatser og 22.08.2013
Forbrugerombudsmandens tilsynskompetence

§ 2 Hvornår udløses kreditoplysningspligten – »rentesats eller talstørrelser«

Tærsklen for at udløse § 18 er lav, og Forbrugerombudsmanden fortolker den **udvidende**. Af lovforarbejderne fremgår:

»Begreberne rentesats og talstørrelser omfatter, udover oplysningen om renten i tal med procenttegn og øvrige talstørrelser, også betegnelser som eksempelvis 0 kr. i rente, uden omkostninger, ingen renter, ingen gebyrer og lignende.«

Dette er gentaget i Forbrugerombudsmandens [Retningslinjer for kortfristede lån indgået som fjernsalgsaftaler](#), hvor det anføres, at pligten aktiveres, »hvis der anvendes udtryk i markedsføringen, som knytter sig til låneomkostningerne ... fx ved en angivelse af 0 kr. i rente eller brug af ordet 'gratis oprettelsesgebyr' eller 'ingen renteomkostninger'«.

Mønstre i praksis – hvad udløser pligten:

- En månedlig ydelse ved køb på afbetaling ([Forbrugerombudsmandens afgørelse af 4. juni 2025](#))
- En låneberegner, der viser lånebeløb og ydelse ([afgørelse af 6. marts 2014](#))
- En makspris pr. måned med ÅOP i en internetannonce ([afgørelse af 14. december 2022](#))
- »Rente fra 9,99 %« i en markedsførings-e-mail ([afgørelse af 12. april 2018](#))
- »Lån 1.000 kr. betal 1.090 kr.« på forsiden af en kviklånshjemmeside ([afgørelse af 18. april 2016](#))
- Markedsføring af lån som rente- og gebyrfrie ([afgørelse af 23. marts 2020](#))

Indeholder markedsføringen derimod **ingen** oplysning om rentesatser eller omkostningsstørrelser – en ren »teaser« eller ren branding – er den ikke omfattet. Det er udtrykkeligt anført i [vejledningen til prisoplysningsbekendtgørelsen](#): »En reklame, der derimod udelukkende har karakter af en teaser, vil derimod ikke udløse en forpligtelse til at meddele standardoplysninger.«

Ansvarssubjektet er bredt. I [afgørelsen af 12. april 2018](#) gjorde et lånefirma gældende, at det ikke kunne holdes ansvarligt, fordi markedsførings-e-mailen var udsendt af en samarbejdspartner, som kontraktuelt havde påtaget sig ansvaret for at overholde markedsføringsloven. Forbrugerombudsmanden afviste dette: virksomheden var ansvarlig, uanset hvem der faktisk udførte markedsføringen, og bøden på 10.000 kr. for én enkelt e-mail blev fastholdt. Tilsvarende blev en **låneformidler**, der formidlede lån på vegne af en bank, holdt selvstændigt ansvarlig i [afgørelsen af 6. marts 2014](#) – her tillige for ikke tydeligt at oplyse navn og adresse på den bank, der var kreditgiver, hvilket i sig selv var vildledende, fordi forbrugerne kunne tro, at formidleren var kreditgiver.

Efter [§ 18, stk. 4](#) skal en kreditformidler desuden gøre opmærksom på omfanget af sine beføjelser, herunder om vedkommende samarbejder med én eller flere kreditgivere eller optræder som selvstændig mægler.

LOV	Markedsføringsloven § 18, stk. 1, 4	
PRAKSIS	Forbrugerombudsmanden · Bilproducent politianmeldt for vildledende prisoplysninger og mangelfuld kreditmarkedsføring	04.06.2025
	Forbrugerombudsmanden · Vildledende markedsføring af solcelleanlæg ved udeladelse af væsentlige oplysninger om beregningsmodel og manglende standardoplysninger for kreditaftaler	14.12.2022
	Forbrugerombudsmanden · Markedsføring af lån til betaling af bøder: Uetisk markedsføring, vildledning og manglende kreditoplysninger	23.03.2020
	Forbrugerombudsmanden · Lånefirma dømt for mangelfulde kreditoplysninger i markedsførings-e-mail	12.04.2018

Forbrugerombudsmanden · Låneudbyder straffes for mangelfulde kreditoplysninger og vildledende renteangivelser i markedsføring af kviklån	18.04.2016
Forbrugerombudsmanden · Låneformidlers markedsføring af forbruger kreditter med mangelfulde kreditoplysninger	06.03.2014
Forbrugerombudsmanden · Låneformidler dømt for vildledende markedsføring af forbruger kreditter	06.03.2014

Hvad Forbrugerombudsmanden lægger vægt på:

§ 3 »klik-væk«-doktrinen og kravet om fremtrædende placering

Det er her Forbrugerombudsmandens praksis er mest fasttømret, og hvor de fleste politianmeldelser falder. **Kernen er, at oplysningerne skal gives samlet dér, hvor prisen første gang nævnes.**

Forbrugerombudsmandens [Retningslinjer for kortfristede lån](#) formulerer det direkte:

»Oplysningerne i § 14 a skal gives samlet første gang, der angives en rentesats eller talstørrelser vedrørende lånets omkostninger.«

Standpunktet er gammelt. Allerede i en [forhåndsbesked af 1. august 2008](#) blev Forbrugerombudsmanden spurgt, om det var tilstrækkeligt at angive en månedlig ydelse i en »splatter« og henviser til en anden side for kreditoplysningerne. Svaret var nej: oplysningerne skal gives i **umiddelbar tilknytning til varen og prisoplysningen**, og undtagelsesbestemmelsen om repræsentative eksempler skal fortolkes snævert.

Hvad Forbrugerombudsmanden gentagne gange har underkendt:

Afgørelse	Placeringsfejl	Udfald
Bilimportør, 30. maj 2015	Kreditoplysninger kun nederst på undersider efter en reklamefilm; kontantpris manglede i avisannonce; meget lille tekststørrelse blandet med andre oplysninger	Bøde 100.000 kr.
Solcellevirksomhed, 14. december 2022	Beregningsmodel og øvrige standardoplysninger først tilgængelige efter klik på annoncen	Indskærpelse
Computerforhandler, 28. november 2023	ÅOP, løbetid, samlet beløb og ydelser trykt for småt og sammenblandet med andre vilkår i avisannoncer	Politianmeldelse
Bilproducent, 4. juni 2025	Månedlig ydelse markedsført uden kreditoplysninger samme sted; oplysningerne først efter et aktivt klik; repræsentativt eksempel manglede – og da det blev tilføjet, lå det stadig bag et klik	Bøde 190.000 kr.

I bilproducent-sagen formulerede Forbrugerombudsmanden det principielt: **placeringen af informationen bag et link opfylder ikke kravet om at være fremtrædende**. Den samme logik gælder efter § 6-vildledningssporet: i solcellesagen fandt Forbrugerombudsmanden, at det ikke var tilstrækkeligt, at oplysningerne fremgik efter et klik, **fordi transaktionsbeslutningen blev truffet allerede ved reaktionen på annoncen**.

Sammenblanding forbuddet. Lovforarbejderne til § 18 indeholder en selvstændig regel om det repræsentative eksemplens renhed:

»Der må ikke i det repræsentative eksempel ske sammenblanding med øvrige oplysninger i markedsføringen. Oplysninger, som en virksomhed f.eks. er forpligtet til at give ifølge anden lovgivning, må derfor ikke stå i det repræsentative eksempel. Det kan f.eks. være oplysninger om, hvilken energiklasse en bil tilhører, og hvor langt bilen kan køre på literen.«

Dette forklarer, hvorfor Forbrugerombudsmanden i både bilimportør- og computerfinansieringssagen tillagde det vægt, at kreditoplysningerne var **sammenblandet** med andre vilkår.

Forarbejderne kræver desuden ét repræsentativt eksempel **pr. produkt**: »Udbydes der f.eks. flere varer i et katalog, skal den erhvervsdrivende således oplyse et repræsentativt eksempel for hvert af de produkter, der udbydes i kataloget.«

Flygtige medier. For TV og lignende har Forbrugerombudsmanden udsendt en særskilt [vejledning om krav til oplysninger i tv-reklame](#). Her er standpunktet skarpt: mens visse oplysninger efter forbrugeraftaleloven kan udelades i medier med begrænsninger i rum og tid, gælder det **ikke** kreditoplysningerne:

»De oplysninger, der skal gives ved markedsføring af kreditaftaler, jf. markedsføringslovens § 14 a, kan ikke udelades.«

Retningslinjerne for kortfristede lån præciserer kravene til læsbarhed: teksten skal præsenteres »med en tilstrækkelig stor tekst, et egnet farvevalg og en tilstrækkelig varighed«, og der skal tages hensyn til, om reklamen indeholder aktiviteter, der forstyrrer eller fjerner fokus fra teksten. Er det ikke muligt at præsentere en læsbar tekst på den tid, der er til rådighed, »må udbyderen give oplysningerne samlet via reklamens 'speak'«.

LOV

[Markedsføringsloven § 6, stk. 1](#)
[Markedsføringsloven § 8, stk. 2](#)
[Markedsføringsloven § 18, stk. 2](#)

PRAKSIS	Forbrugerombudsmanden · Bilproducent politianmeldt for vildledende prisoplysninger og mangelfuld kreditmarkedsføring	04.06.2025
	Forbrugerombudsmanden · Virksomhed politianmeldt for mangelfuld oplysning om låneomkostninger i markedsføring af computerfinansiering	28.11.2023
	Forbrugerombudsmanden · Vildledende markedsføring af solcelleanlæg ved udeladelse af væsentlige oplysninger om beregningsmodel og manglende standardoplysninger for kreditaftaler	14.12.2022
	Forbrugerombudsmanden · Bilimportør politianmeldt for mangelfulde kreditoplysninger i markedsføring	30.05.2015
	Forbrugerombudsmanden · Oplysninger om kreditomkostninger skal gives i umiddelbar tilknytning til vare og pris	01.08.2008

§ 4 Vildledning om kredittens art, rente og omkostninger

Ved siden af den formelle oplysningspligt anvender Forbrugerombudsmanden vildledningsforbuddet i [markedsføringsloven § 5](#) og [§ 6](#), jf. [§ 8](#) (før 2017: § 3). Retningslinjerne for kortfristede lån forudsætter udtrykkeligt, at de to spor supplerer hinanden: »Giver långiveren ikke de lovpligtige oplysninger, vil der som udgangspunkt også være tale om en overtrædelse af god markedsføringsskik.«

»Lav rente« kræver dokumenteret sammenligning. I [afgørelsen af 17. januar 2017](#) markedsførte en kviklånsudbyder sig med »Du får pengene på kontoen med rekordfart – til en lav rente«, »...billig kassekredit – op til 15.000 kr.« og »det billige og hurtige alternativ til bankernes langsommelige låneprocesser«. Debitorrenten var **103,40 %** og ÅOP **175,98 %**. Forbrugerombudsmanden foretog en **stikprøvekontrol** af

priserne på lignende produkter, der viste, at flere konkurrenter tilbød lavere renter. Udbyderen blev pålagt fremover ikke at skrive, at renten var lav, **medmindre det kunne dokumenteres, at renten var lav i forhold til de fleste andre konkurrerende kreditprodukter**. Sagen viser Forbrugerombudsmandens bevistilgang: sammenlignende prisudsagn kræver et empirisk grundlag, og Forbrugerombudsmanden skaffer det selv ved markedsundersøgelse.

Kassekredit-sagerne. Betegnelsen af et almindeligt forbrugslån som »kassekredit« har været omdrejningspunkt for en langvarig strid. Efter [kreditaftaleloven § 4, nr. 4](#) er en kassekredit »en udtrykkelig kreditaftale, hvorved en kreditgiver stiller midler til rådighed for en forbruger, som overstiger den løbende saldo på forbrugerens løbende konto«.

- I [sagen refereret 23. juni 2021](#) politianmeldte Forbrugerombudsmanden en forbrugslånsvirksomhed for bl.a. at markedsføre forbrugslån som kassekreditter, når lånene blev udbetalt som et engangsbeløb til forbrugerens **egen** bankkonto uden tilknytning til en konto hos virksomheden. **Københavns Byret frifandt** på dette punkt og lagde vægt på, at forbrugeren løbende kunne hæve et variabelt beløb op til et aftalt maksimum, og at midlerne kunne overstige den løbende saldo. Virksomheden blev dog idømt **1 mio. kr. i bøde for 9 andre forhold** om vildledende markedsføring og manglende kreditoplysninger, jf. [§ 5](#), [§ 6](#) og [§ 18](#). Forbrugerombudsmanden ankede kassekredit-spørgsmålet til Østre Landsret, men **anken blev ikke fremmet**, fordi virksomheden kom under konkursbehandling, og fordi der var kommet ny byretspraksis.
- Den nye byretspraksis fremgår af [afgørelsen af 6. juli 2023](#). Her fastslog **Københavns Byret**, at der var tale om en almindelig kreditaftale og **ikke** en kassekredit efter [kreditaftaleloven § 4, nr. 4](#). Retten lagde vægt på den konkrete konstruktion: kunderne fik en kreditramme, hvor hele eller dele af beløbet blev udbetalt som lån, der var **ingen mulighed for at opnå en positiv saldo**, og der var **intet tilknyttet kontokort**. Forbrugerombudsmanden fandt herefter markedsføringen vildledende efter [§ 5](#), fordi den skabte en forkert forventning hos gennemsnitsforbrugeren og **gjorde det sværere at sammenligne priser** – netop det hensyn, [§ 18](#) skal værne. Virksomheden blev påbudt at ophøre og fremover tydeligt angive låneproduktets type.

Sondringen er altså **konkret**: det afgørende er, om der reelt er en løbende konto med mulighed for positiv saldo, ikke om aftalen kaldes en kreditramme.

Fejlagte ÅOP-angivelser og beregningsforudsætninger. Forbrugerombudsmanden er meget konkret på beregningssiden:

- I [sagen af 23. november 2009](#) annoncerede et SMS-låneselskab med ÅOP mellem 20 % og 35 %. Forbrugerombudsmandens beregninger viste, at ÅOP for et lån på 3.000 kr. reelt var ca. **15.000 %**, og for et lån på 500 kr. oversteg **1.000.000 %**. Bøde 150.000 kr.
- I [sagen af 14. december 2016](#) var ÅOP angivet for lavt, fordi udbyderen havde regnet med **360 rentedage i stedet for 365**; debitorrenten var vist som et beløb i stedet for en procentsats, og det samlede tilbagebetalingsbeløb manglede. Efter Forbrugerombudsmandens indgriben fremgik det stadig ikke, om debitorrenten var fast eller variabel. Bøde 119.000 kr.
- I [sagen af 18. april 2016](#) var brugen af udtrykkene »Rente %« og »Effektiv Rente« i en prisliste vildledende, fordi det ikke tydeligt fremgik, om der var tale om debitorrenten.
- I [afgørelsen af 7. februar 2014](#) var udsagnet »Rente fra 7,8 %« vildledende, fordi det ikke fremgik, at det var den pålydende rente, og at den højeste rente var 22,8 %.
-

Allerede i [en afgørelse af 15. maj 2004](#) fastslog Forbrugerombudsmanden, at **alle** gebyrer skal indgå i ÅOP-beregningen – også hævegebyrer, der er vanskelige at forudse. Løsningen var ikke at udelade dem, men at indlægge realistiske forudsætninger for kontoens udnyttelse, fx et bestemt antal korttransaktioner årligt.

Uoplyste bindingselementer. I [afgørelsen af 6. marts 2014](#) fandt Forbrugerombudsmanden, at oplysningen om, at den variable rente blev fastsat på grundlag af **CIBOR 3-renten**, skulle gives som en del af beskrivelsen af lånets væsentligste karakteristika efter den daværende § 12 a om købsopfordringer – et eksempel på, at § 18 og købsopfordringsreglerne supplerer hinanden.

Uetisk kreditmarkedsføring uafhængigt af vildledning. I [afgørelsen af 23. marts 2020](#) markedsførte en virksomhed lån til betaling af fartbøder, parkeringsbøder og kontrolafgifter som rente- og gebyrfrie. Forbrugerombudsmanden fandt tre selvstændige overtrædelser: markedsføringen var **uetisk og i strid med almene samfundshensyn og social ansvarlighed** efter [§ 3, stk. 1](#), fordi den opfordrede til at konvertere bodegæld til det offentlige til gæld hos en privat kreditgiver og dermed **underminerede formålet med bødestraf** og udsatte forbrugerne for privatretlig inddrivelse; den var **vildledende** efter [§ 5](#) og [§ 6](#), fordi der reelt blev opkrævet et håndteringsgebyr på 49 kr.; og ÅOP m.v. manglede i strid med [§ 18](#).

Den samme etiske linje findes historisk. I [hyrdebrevet refereret 30. oktober 2006](#) reagerede Forbrugerombudsmanden på udsagn som »Opfat lånekortet som et tilbud til dig om et lån på 25.000 kr.«, »12 mdr. rentefri kredit nu!« og »Køb alt det du behøver – uden at betale en krone!«. Vurderingen var, at markedsføringen var egnet til at fremme **impulslån** og tilskynde forbrugerne til at undlade at undersøge kreditmarkedet – særligt over for unge – og at grænserne for acceptabel markedsføring var nået eller overskredet.

LOV	Kreditaftaleloven § 4	Markedsføringsloven § 3, stk. 1	Markedsføringsloven § 5, stk. 1
	Markedsføringsloven § 6, stk. 1		
PRAKSIS	Forbrugerombudsmanden · Vildledende markedsføring af forbrugslån som kassekredit		06.07.2023
	Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden anker afgørelse om vildledende markedsføring af forbrugslån som kassekreditter		23.06.2021
	Forbrugerombudsmanden · Markedsføring af lån til betaling af bøder: Uetisk markedsføring, vildledning og manglende kreditoplysninger		23.03.2020
	Forbrugerombudsmanden · Kviklånsudbyders markedsføring af "lav rente" fundet vildledende		17.01.2017
	Forbrugerombudsmanden · Kviklånsudbyder politianmeldt for vildledning og manglende kreditoplysninger		14.12.2016
	Forbrugerombudsmanden · Låneudbyder straffes for mangelfulde kreditoplysninger og vildledende renteangivelser i markedsføring af kviklån		18.04.2016
	Forbrugerombudsmanden · Låneformidler dømt for vildledende markedsføring af forbruger kreditter		06.03.2014
	Forbrugerombudsmanden · Bøde for vildledende markedsføring af forbruger kreditter og manglende kreditoplysninger		07.02.2014
	Forbrugerombudsmanden · Låneselskab bødet for vildledende ÅOP-oplysninger i markedsføring af SMS-lån		23.11.2009
	Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmandens indskærpelse vedrørende aggressiv markedsføring af kreditfaciliteter		30.10.2006
	Forbrugerombudsmanden · Manglende inklusion af gebyrer i ÅOP-beregning i strid med Kreditaftaleloven		15.05.2004

Kreditværdighedsvurderingen efter kreditaftalelovens § 7 c – § 5 Forbrugerombudsmandens dokumentations- og beviskrav

Efter [kreditaftaleloven § 7 c, stk. 1](#) skal kreditgiveren »inden kreditaftalens indgåelse vurdere forbrugerens kreditværdighed på grundlag af **fyldestgørende oplysninger**, der, hvor det er relevant, indhentes hos forbrugeren og, hvor det er nødvendigt, ved søgning i relevante databaser«. Bestemmelsen blev indsat i 2010 som led i gennemførelsen af forbrugerkreditdirektivets artikel 8.

Forarbejderne fastslår en central pointe om **formålet** med vurderingen:

»Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forbrugerkreditdirektivets overordnede formål om at øge forbrugerbeskyttelsen, og vurderingen af forbrugerens kreditværdighed skal derfor ske med henblik på at vurdere, om forbrugeren på baggrund af dennes økonomiske situation ... vil være i stand til at betale de forudsatte afdrag på kreditbeløbet, og ikke med henblik på at vurdere kreditgiverens tabsrisiko.«

Forarbejderne peger tillige direkte på håndhævelsen: »Hvis en kreditgiver ikke foretager kreditvurdering i henhold til § 7 c, vil Forbrugerombudsmanden efter markedsføringslovens § 27, stk. 2, kunne meddele påbud, hvis handlingen klart er i strid med loven og ikke kan ændres ved forhandling.«

Den hjemmelsmæssige bro. Forbrugerombudsmandens faste konstruktion er, at en overtrædelse af [§ 7 c](#) samtidig er en tilsidesættelse af **god markedsføringsskik** efter [markedsføringsloven § 3, stk. 1](#). Formlen går igen ordret gennem hele praksis – se fx [afgørelsen af 7. april 2021](#), [afgørelsen af 6. maj 2020](#) og [afgørelsen af 4. januar 2022](#).

Hvad Forbrugerombudsmanden kræver dokumenteret:

- **Faktiske faste løbende udgifter, ikke forbrugerens skøn.** I [afgørelsen af 27. august 2018](#) lagde en forbrugslånsvirksomhed **ukritisk** forbrugernes egne oplysninger om udgiftsniveau til grund. Forbrugerombudsmanden sammenholdt disse med det gennemsnitlige udgiftsniveau ifølge **Danmarks Statistikbank** og fandt dem betydeligt lavere. Konklusion: virksomheden havde ikke indhentet fyldestgørende dokumentation for de faktiske udgifter.
- **Afvikling af anden gæld skal med.** I [afgørelsen af 27. august 2018](#) gennemgik Forbrugerombudsmanden **35 lånesager** hos en virksomhed, der udbød lån op til 150.000 kr. via forskellige brands, og som ikke indhentede oplysninger om forbrugernes faste løbende udgifter inkl. gældsafvikling. Nogle forbrugeres frie midler efter faste udgifter var **under halvdelen af rådighedsbeløbet på 6.150 kr.** i gældssaneringsbekendtgørelsen. Sagen er samtidig det klareste eksempel på Forbrugerombudsmandens **benchmark**: gældssanerings-satsen bruges som målestok for en beskeden levefod.
- **Renteudgifter er ikke nok – hovedstolen skal kunne afvikles.** I [afgørelsen af 27. august 2018](#) testede virksomheden på lån med ubestemt løbetid alene, om forbrugerne kunne dække de **løbende renteudgifter**. Det er utilstrækkeligt. I [tilsagnssagen af 27. september 2019](#) forpligtede virksomheden sig til at basere vurderingen på, »om forbrugeren må forventes at have frie midler til at tilbagebetale lånets **hovedstol inklusive samtlige omkostninger**« – med udtrykkelig henvisning til EU-Domstolens dom i sag C-449/13 (*CA Consumer Finance*) og Forbrugerombudsmandens retningslinjer om kortfristede lån.

- **Ny vurdering ved forlængelse og forhøjelse.** Efter [§ 7 c, stk. 2](#) skal der foretages ny vurdering før enhver væsentlig forhøjelse af det samlede kreditbeløb. I [afgørelsen af 27. september 2019](#) blev det anset for en overtrædelse, at virksomheden ikke foretog ny vurdering inden **forlængelse** af eksisterende lån, hvor forbrugeren blev pålagt yderligere omkostninger.

De faktiske omstændigheder der afgør udfaldet. Forbrugerombudsmanden regner konkret på rådighedsbeløbet og sammenholder det med ydelsen. Mønsteret er slående ensartet:

Afgørelse	Forbrugerens økonomi	Ydelse/rente på det nye lån
7. april 2021	Nettoindkomst ca. 11.300 kr./md., faste udgifter, medicin, eksisterende gæld, barn	Renter alene 3.294 kr./md.
6. maj 2020	Offentlig forsørgelse, nettoindkomst ca. 7.000 kr./md.	Renter 1.635 kr./md.
23. april 2021	Under uddannelse, SU + fritidsjob, ca. 320 kr./md. tilbage	Minimumsbetaling 2.148 kr./md. – dækkede alene renterne
4. januar 2022 og 5. august 2021	Ca. 3.700 kr./md. til rådighed før nye ydelser	Forbrugslån 29.600 kr. (ca. 700 kr./md. i 82 mdr.) + kassekredit 20.000 kr. (119 kr./md. i gebyr)
18. december 2024	51-årig mand: rådighedsbeløb negativt eller betydeligt under beskeden levestandard. 73-årig kvinde: rådighedsbeløb betydeligt under beskeden levestandard	Tre lån 2013-2014 med ÅOP 29-38 %; seks lån 2015-2018 med ÅOP 20-37 %

To tværgående mønstre træder frem:

1. **Serielån uden afvikling af det foregående** er i sig selv et alarmsignal. I [sagerne af 18. december 2024](#) gjorde Forbrugerombudsmanden gældende, at »udviklingen i forbrugernes gæld burde have afholdt virksomhederne fra at yde yderligere lån«, når nye lån blev bevilget, uden at de eksisterende var afviklet.
2. **Testen er fremadrettet og kontrafaktisk:** Forbrugerombudsmanden spørger konsekvent, hvad en *korrekt* vurdering *ville* have vist. Standardformuleringen er, at »en kreditværdighedsvurdering ... ville have ført til det resultat, at forbrugeren ikke var i stand til at afvikle de nye lån inden rimelig tid«, hvorfor kreditgiveren »skulle ... have afstået fra at bevilge lånene, da det medførte en overgældsætning af forbrugeren«.

Konsekvenser af manglende medvirken. Afviser en virksomhed at give tilsagn, orienterer Forbrugerombudsmanden **Finanstilsynet** – sådan skete det i både [27. august 2018-sagerne](#) – idet forbrugslånsvirksomheder nu kræver tilladelse. Bryder en virksomhed et allerede givet tilsagn, følger et **påbud**; det skete i [afgørelsen af 15. januar 2020](#), hvor et selskab havde overtrådt et tidligere tilsagn om at vurdere låneansørgers kreditværdighed efter § 7 c.

LOV

[Kreditaftaleloven § 7c, stk. 1-2](#)
[Markedsføringsloven § 3, stk. 1](#)
[Markedsføringsloven § 27, stk. 2](#)

PRAKSIS	Forbrugerombudsmanden · Sager om utilstrækkelig kreditværdighedsvurdering og overtrædelse af Kreditaftaleloven	18.12.2024
	Forbrugerombudsmanden · Mangelfuld kreditværdighedsvurdering ved bevilling af forbrugslån og kassekredit	04.01.2022
	Forbrugerombudsmanden · Mangelfuld kreditværdighedsvurdering ved bevilling af forbrugslån og kassekredit	05.08.2021

Forbrugerombudsmanden · Mangelfuld kreditvurdering ved forbrugslån: Overtrædelse af Kreditaftaleloven og god markedsføringsskik	23.04.2021
Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden: Manglende kreditværdighedsvurdering ved forbrugslån er i strid med Kreditaftaleloven og Markedsføringsloven	07.04.2021
Forbrugerombudsmanden · Manglende kreditværdighedsvurdering fører til tilsidesættelse af låneaftaler	06.05.2020
Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden tilsidesætter låneaftaler grundet manglende kreditværdighedsvurdering og overgældsætning	15.01.2020
Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden kritiserer mangelfuld kreditvurdering hos forbrugslånsvirksomhed	27.09.2019
Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden kritiserer forbrugslånsvirksomhed for mangelfuld kreditværdighedsvurdering efter Kreditaftaleloven	27.08.2018
Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden fandt, at forbrugslånsvirksomhed overtrådte Kreditaftaleloven ved mangelfuld kreditværdighedsvurdering	27.08.2018

Den civile retlige sanktion: tilsidesættelse efter aftalelovens §§ 36 og 38 c

Forbrugerombudsmandens mest vidtgående standpunkt på området er, at en manglende kreditværdighedsvurdering ikke kun er en offentlig retlig overtrædelse, men **rammer aftalen selv**. Formuleringen er stereotyp gennem hele praksis – her fra [afgørelsen af 25. juli 2019](#):

»Da virksomhedernes kreditaftaler med forbrugeren kom i stand på baggrund af en manglende eller mangelfuld overholdelse af kreditværdighedsvurderingspligten i kreditaftalelovens § 7 c, var det Forbrugerombudsmandens opfattelse, at kreditaftalerne skulle tilsidesættes, jf. aftalelovens § 38 c, jf. § 36, som følge af forholdene ved aftalens indgåelse, således at forbrugeren var pligtig at tilbagebetale det lånte beløb, uden tillæg af nogen form for renter eller omkostninger – herunder misligholdelsesomkostninger.«

Retsvirkningen er altså **hovedstolen – og intet andet**, med fradrag af eventuelt allerede indbetalte beløb. Samme formel går igen i [afgørelsen af 7. april 2021](#), [afgørelsen af 6. maj 2020](#) og [afgørelsen af 15. januar 2020](#), hvor låneaftalerne skulle tilsidesættes **i deres helhed**.

Det retlige greb er væsentligt: [aftaleloven § 38 c, stk. 1](#) skærper [§ 36](#) i forbrugerforhold, så retsvirkningerne indtræder allerede, når det vil være »stridende mod hæderlig forretningsskik og bevirke en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser til skade for forbrugeren«. Efter [§ 38 c, stk. 2](#) kan senere indtrufne omstændigheder ikke tages i betragtning **til skade for forbrugeren**. Forbrugerombudsmanden knytter tilsidesættelsen udtrykkeligt til **forholdene ved aftalens indgåelse** – ikke til efterfølgende misligholdelse.

Virksomhedernes reaktion – enighed er ikke nødvendig. Et gennemgående træk er, at virksomhederne frafalder kravene **uden at anerkende** Forbrugerombudsmandens retsopfattelse. I [afgørelsen af 7. april 2021](#) hedder det: »Virksomheden var ikke enig i Forbrugerombudsmandens vurdering, men valgte alligevel at frafalde krav på renter, gebyrer og omkostninger.« Tilsvarende i [afgørelsen af 6. maj 2020](#). Dette forklarer, hvorfor standpunktet i vidt omfang **ikke er prøvet ved domstolene**: sagerne forliges, før de når dertil.

Afviklingsmodellerne i praksis varierer fra fuld eftergivelse til ren hovedstolsafvikling:

- Eftergivelse af hele gælden ([25. juli 2019](#) og [15. januar 2020](#))
- Fjernelse af tilskrevne renter og gebyrer med modregning af indbetalinger i hovedstolen ([4. januar 2022](#), [5. august 2021](#) og [23. april 2021](#))

- Forlig indgået under Forbrugerombudsmandens medvirken ([25. juli 2019](#))

Forbrugerombudsmanden som mandatar. Når en kreditgiver anlægger inkassosag mod forbrugeren, indtræder Forbrugerombudsmanden i sagen på forbrugers side. I [sagen refereret 27. december 2019](#) intervenerede Forbrugerombudsmanden som mandatar og gjorde gældende, at selskabet havde udvist **uansvarlig långivning**, og at det ville »stride mod redelig handle måde at kræve renter og gebyrer af forbrugeren«. Sagen endte med forlig, hvor forbrugeren kun skulle tilbagebetale det lånte beløb. Samme greb blev brugt i de to sager refereret [18. december 2024](#).

Beslægtet vilkårskontrol. Forbrugerombudsmanden anvender samme aftaleretlige instrumentarium på kreditvilkår i øvrigt:

- I [afgørelsen af 1. april 2022](#) havde fire lånevirksohmheder **uden tilladelse til at drive finansiell virksomhed** indsat ensidige prisændringsklausuler i deres aftaler. Klausulerne var i strid med [kreditaftaleloven § 8, stk. 6 og 7](#), der kun tillader finansielle virksomheder sådanne vilkår – og dermed ugyldige, så forbrugerne kunne se bort fra dem.
- I [afgørelsen af 17. december 2024](#) blev et ensidigt ændringsvilkår kendt urimeligt og ugyldigt efter [§ 36](#), jf. [§ 38 c](#), fordi det ikke byggede på klare og forståelige kriterier, og fordi manglende individuelt varsel fratog forbrugerne en reel opsigelsesmulighed.
- I [afgørelsen af 10. juli 2020](#) havde en bank betinget et forlig i en kreditvurderingssag af, at forbrugeren hverken måtte udtale sig om forliget eller opretholde sin klage til Forbrugerombudsmanden. Klausulerne var urimelige og i strid med hæderlig forretningssskik, fordi de fratog forbrugeren ytringsfrihed og adgang til håndhævelsesmyndigheder – selve forliget stod dog ved magt.

LOV

Aftaleloven § 36, stk. 1

Aftaleloven § 38c, stk. 1-2

Kreditaftaleloven § 7c, stk. 1

Kreditaftaleloven § 8, stk. 6, 7

PRAKSIS	Forbrugerombudsmanden · Sager om utilstrækkelig kreditværdighedsvurdering og overtrædelse af Kreditaftaleloven	18.12.2024
	Forbrugerombudsmanden · Lånevirksohmheders brug af ulovlige ensidige prisændringsklausuler i strid med kreditaftaleloven	01.04.2022
	Forbrugerombudsmanden · Mangelfuld kreditværdighedsvurdering ved bevilling af forbrugslån og kassekredit	04.01.2022
	Forbrugerombudsmanden · Mangelfuld kreditværdighedsvurdering ved bevilling af forbrugslån og kassekredit	05.08.2021
	Forbrugerombudsmanden · Mangelfuld kreditvurdering ved forbrugslån: Overtrædelse af Kreditaftaleloven og god markedsføringsskik	23.04.2021
	Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden: Manglende kreditværdighedsvurdering ved forbrugslån er i strid med Kreditaftaleloven og Markedsføringsloven	07.04.2021
	Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden fandt klausuler om tavshedspligt og tilbagekaldelse af klage i forlig urimelige	10.07.2020
	Forbrugerombudsmanden · Manglende kreditværdighedsvurdering fører til tilsidesættelse af låneaftaler	06.05.2020
	Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden tilsidesætter låneaftaler grundet manglende kreditværdighedsvurdering og overgældsætning	15.01.2020
	Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden intervenerer i sag om uansvarlig långivning efter mangelfuld kreditvurdering	27.12.2019
	Forbrugerombudsmanden · Manglende kreditværdighedsvurdering fører til tilsidesættelse af kreditaftaler	25.07.2019

Sagsgang, virkemidler og bødeudmåling ved § 7 Forbrugerombudsmanden

Forbrugerombudsmanden er **ikke et klagenævn**, men en tilsynsmyndighed. Der er ingen klagefrist, intet gebyr og ingen partsafgørelse mellem forbruger og erhvervsdrivende. Sagerne rejses ad tre veje, som alle ses i kreditmarkedsføringspraksis:

1. **Klage fra forbrugere eller organisationer** – fx [sagen om computerfinansiering](#) og [sagen om solcelleanlæg](#).
2. **Egen-drift-undersøgelse af markedet** – [kassekredit-sagen af 23. juni 2021](#) udsprang af Forbrugerombudsmandens egen undersøgelse af forbrugslånsmarkedet, og [bilproducent-sagen af 4. juni 2025](#) opstod, mens Forbrugerombudsmanden undersøgte virksomhedens hjemmeside i en anden sag.
3. **Anmodning om forhåndsbesked** fra virksomheder og brancheorganisationer – se [forhåndsbeskeden af 1. august 2008](#) og hele § 11 b-praksis nedenfor.

Virkemiddelstigen, som praksis viser den anvendt:

Virkemiddel	Anvendes typisk når	Eksempel
Forhandling/dialog	Virksomheden retter selv op	Låneformidler retter hjemmesider
Indskærpelse	Førstegangstilfælde, ophørt praksis	Solcelleanlæg, lån til bøder
Tilsagn	Virksomheden vil binde sig fremadrettet	27. september 2019
Påbud	Klar lovstridighed, eller brudt tilsagn	15. januar 2020 , 6. juli 2023
Orientering af Finanstilsynet	Virksomheden nægter tilsagn	27. august 2018
Politianmeldelse	Strafbelagte overtrædelser, gentagelse, omfang	4. juni 2025 , 23. juni 2021
Intervention/mandatar i civil sag	Kreditgiver sagsøger forbrugeren	27. december 2019 , 18. december 2024

Bødeniveauet. Overtrædelse af § 18 er strafbelagt, og de subjektive krav er efter [Rigsadvokatmeddelelsen om markedsføring uagtsomhed eller forsæt](#), jf. straffelovens § 19, 2. pkt. Rigsadvokatmeddelelsen bemærker desuden, at der ved lov nr. 732 af 13. juni 2023 blev indført mulighed for **fængsel indtil 4 måneder** ved bl.a. skærpende omstændigheder efter [§ 5, stk. 1](#) og [§ 6, stk. 1](#), med det formål »at sikre, at det ikke må kunne betale sig at bryde markedsføringslovens regler«.

Udmålingen i kreditmarkedsføringssager følger to spor. Det ene er **markedsføringsomkostningerne gange to**:

Afgørelse	År	Forhold	Bøde
Kviklånsudbyder	2016	MFL § 14 a + § 3	119.000 kr. – »svarende til det dobbelte af markedsføringsomkostningerne«
Låneudbyder, kviklån	2016	MFL § 14 a + § 3	300.000 kr. – »svarende til det dobbelte af markedsføringsomkostningerne«

Det andet er en **helhedsvurdering af grovhed, omfang og varighed**. I [afgørelsen af 7. februar 2014](#) dømte Retten i Glostrup en kreditgiver til 100.000 kr. og lagde vægt på **karakteren og grovheden**, at overtrædelsen havde stået på **over et år**, at der var tale om **professionel udlånsvirksomhed af betydeligt omfang**, og at

kreditoplysningerne manglede **på forsiden** af hjemmesiden. Omvendt formildende i [afgørelsen af 6. marts 2014](#), hvor Retten i Roskilde lagde vægt på, at låneformidleren **kun formidlede** lånene, havde **beskeden indtjening, hurtigt rettede** hjemmesiderne og **bidrog til sagens oplysning**.

Samlet oversigt over bødeniveauet:

Sag	År	Bøde
Lånefirma, én markedsførings-e-mail	2018	10.000 kr.
Låneformidler, § 14 a + § 12 a	2014	25.000 kr.
Kviklånsudbyder	2016	119.000 kr.
Bilimportør	2015	100.000 kr.
Kreditgiver, Retten i Glostrup	2014	100.000 kr.
SMS-låneselskab	2009	150.000 kr.
Bilproducent, klik-væk	2025	190.000 kr.
K.W. Bruun Import, Højesteret	2019	250.000 kr.
Låneudbyder, kviklån	2016	300.000 kr.
Detailkæde, pris + kredit	2014	600.000 kr.
Forbrugslånsvirksomhed, Københavns Byret, 9 forhold	2021	1.000.000 kr.

Bødemodellens tidsmæssige grænse. I [bilproducent-sagen](#) afspejlede bøden på 190.000 kr. »de bødekriterier, som gjaldt på tidspunktet for overtrædelsen«: den skærpede bødemodel, der gælder fra 2022, havde ikke virkning for de konkrete overtrædelser. Samme afgrænsning ses i [Forbrugerombudsmandens omtale af 4. september 2025](#) af projektlejlighedssagen, hvor Østre Landsret nedsatte bøden til 500.000 kr. og derefter til **250.000 kr. på grund af unormalt lang sagsbehandlingstid** – og hvor det udtrykkeligt anføres, at den skærpede bødemodel fra januar 2022 ikke gælder retroaktivt.

Politianmeldelsens legitimitet. Forbrugerombudsmandens praksis med at udsende pressemeddelelser om politianmeldelser blev prøvet i [sagen refereret 5. juli 2024](#). To selskaber, der senere blev frifundet i straffesagen ved Retten i Odense, krævede erstatning. **Sø- og Handelsretten frifandt Forbrugerombudsmanden** og fandt, at både politianmeldelsen og pressemeddelelsen var berettigede og proportionale.

LOV	Markedsføringsloven § 18, stk. 1	Markedsføringsloven § 37, stk. 3, 4	Straffeloven § 19
PRAKSIS	Højesteret · K.W. Bruun Import A/S idømt bøde på 250.000 kr. for utilstrækkelig angivelse af standardkreditoplysninger i bilreklamer Forbrugerombudsmanden · Bilproducent politianmeldt for vildledende prisoplysninger og mangelfuld kreditmarkedsføring Forbrugerombudsmanden · Sager om utilstrækkelig kreditværdighedsvurdering og overtrædelse af Kreditaftaleloven Forbrugerombudsmanden · Sø- og Handelsretten frifinder Forbrugerombudsmanden for erstatningskrav efter pressemeddelelse om politianmeldelse Forbrugerombudsmanden · Virksomhed politianmeldt for mangelfuld oplysning om låneomkostninger i markedsføring af computerfinansiering Forbrugerombudsmanden · Vildledende markedsføring af forbrugslån som kassekredit Forbrugerombudsmanden · Vildledende markedsføring af solcelleanlæg ved udeladelse af væsentlige oplysninger om beregningsmodel og manglende standardoplysninger for kreditaftaler		
			09.01.2019
			04.06.2025
			18.12.2024
			05.07.2024
			28.11.2023
			06.07.2023
			14.12.2022

Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden anker afgørelse om vildledende markedsføring af forbrugslån som kassekreditter	23.06.2021
Forbrugerombudsmanden · Markedsføring af lån til betaling af bøder: Uetisk markedsføring, vildledning og manglende kreditoplysninger	23.03.2020
Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden tilsidesætter låneaftaler grundet manglende kreditværdighedsvurdering og overgældsætning	15.01.2020
Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden intervenserer i sag om uansvarlig långivning efter mangelfuld kreditvurdering	27.12.2019
Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden kritiserer mangelfuld kreditvurdering hos forbrugslånsvirksomhed	27.09.2019
Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden kritiserer forbrugslånsvirksomhed for mangelfuld kreditværdighedsvurdering efter Kreditaftaleloven	27.08.2018
Forbrugerombudsmanden · Lånefirma dømt for mangelfulde kreditoplysninger i markedsførings-e-mail	12.04.2018
Forbrugerombudsmanden · Kviklånsudbyder politianmeldt for vildledning og manglende kreditoplysninger	14.12.2016
Forbrugerombudsmanden · Låneudbyder straffes for mangelfulde kreditoplysninger og vildledende renteangivelser i markedsføring af kviklån	18.04.2016
Forbrugerombudsmanden · Bilimportør politianmeldt for mangelfulde kreditoplysninger i markedsføring	30.05.2015
Forbrugerombudsmanden · Virksomhed straffes for vildledende prisoplysninger og mangelfulde kreditoplysninger	01.10.2014
Forbrugerombudsmanden · Låneformidlers markedsføring af forbruger kreditter med mangelfulde kreditoplysninger	06.03.2014
Forbrugerombudsmanden · Låneformidler dømt for vildledende markedsføring af forbruger kreditter	06.03.2014
Forbrugerombudsmanden · Bøde for vildledende markedsføring af forbruger kreditter og manglende kreditoplysninger	07.02.2014
Forbrugerombudsmanden · Låneselskab bødet for vildledende AOP-oplysninger i markedsføring af SMS-lån	23.11.2009
Forbrugerombudsmanden · Oplysninger om kreditomkostninger skal gives i umiddelbar tilknytning til vare og pris	01.08.2008

Forbuddet mod markedsføring af forbrugslån i forbindelse med spil § 8 – markedsføringslovens § 11 b

Ved siden af oplysningspligten indeholder [markedsføringsloven § 11 b, stk. 1](#) – i kraft fra 1. juli 2020 – et forbud mod markedsføring af visse forbrugslånsvirksomheder og forbruger kreditter **i forbindelse med** markedsføring af spil eller spiludbydere. Bestemmelsen har givet anledning til en usædvanlig tæt serie af **forhåndsbeskeder**, der tilsammen udgør Forbrugerombudsmandens mest detaljerede fortolkningsbidrag på kreditområdet.

Hvad Forbrugerombudsmanden lægger vægt på:

- **Markedsføringsbegrebet er meget bredt.** I [forhåndsbeskeden af 4. januar 2021](#) lagde Forbrugerombudsmanden vægt på, at **enhver handling**, der har til formål at fremme afsætningen af forbruger kreditaftaler eller forbrugslånsvirksomhedens forretning, er omfattet – også markedsføring af en selvbetjeningsløsning eller en døgntelefonservice med bankens logo.
- **Lovpligtig visning fritager ikke.** I [forhåndsbeskederne af 9. oktober 2020](#) og [4. december 2020](#) fastslog Forbrugerombudsmanden, at sponsorkreditering **er** markedsføring, og at det er »uden betydning, om visningen af den sponsorerende virksomheds kendetegn er lovpåbudt«.

- **Kriteriet er forbrugerens association.** Den røde tråd i [podcast-sagen af 2. september 2020](#) og [sportsliga-sagen af 7. september 2020](#) er, om markedsføringen er tilrettelagt sådan, at forbrugeren »bevidst eller ubevidst kan komme til at forbinde« de to. I sportsliga-sagen var virkningen vidtrækkende: fordi ligaens navn (der var en spiludbyder) fremgik som **vandmærke på alle tv-billeder**, kunne kampene ikke sponsoreres af en forbrugslånsvirksomhed, ligesom der ikke måtte være reklamer for forbrugslånsvirksomheder i reklameblokke umiddelbart før eller efter.
- **Tidsintervaller.** I [vejrprogram-sagen af 4. december 2020](#) fandt Forbrugerombudsmanden overtrædelse ved sponsorkreditering **ca. 4 og 2,5 minutter** før en spilreklameblok, mens markedsføring **mere end 12 minutter** senere næppe var i strid – medmindre markedsføringen skete i eller mellem programmer med indbyrdes sammenhæng. Samme 12-minutters-tærskel blev anvendt i [forhåndsbeskeden af 4. januar 2021](#): en reklame før en film over 12 minutter er tilladt, selv om der vises en spilreklame efter filmen – men **ikke** ved flere afsnit af en serie, der anses for programmer med indbyrdes sammenhæng.
- **Algoritmisk visning og strafansvar.** Forbrugerombudsmanden præciserede i [samme forhåndsbesked](#), at det påhviler den enkelte forbrugslånsvirksomhed at sikre, at der ikke købes reklametid i forbindelse med spilmarkedsføring – men at virksomheden **ikke ifalder strafansvar**, hvis visningen skyldes omstændigheder, virksomheden ikke kunne have forudset. Indgår banken derimod en annonceaftale **velvidende**, at mediets algoritme sandsynligvis vil placere annoncen ved spilreklamer, kan der ifaldes strafansvar.

Undtagelserne. Efter [§ 11 b, stk. 3](#) er kredit til køb af en vare eller tjenesteydelse undtaget. I [forhåndsbeskeden af 3. august 2021](#) fastslog Forbrugerombudsmanden, at reklamer for bilfinansiering var omfattet af undtagelsen, og at der – modsat [§ 11 a, stk. 3, nr. 3](#) – **ikke** er krav om, at markedsføringen skal gælde en *specifik* vare. Finansieringsselskabet må nævnes, også selv om det udbyder fritstående lån i andre sammenhænge. Boligkreditaftaler er undtaget efter [§ 11 b, stk. 2](#); i [forhåndsbeskeden af 4. januar 2021](#) faldt annoncer, der opfordrede til møder om boligkøb, ind under undtagelsen, mens annoncer, der **ikke udelukkende** vedrørte lån i forbindelse med boligkøb, ikke gjorde.

Afgrænsningen mellem fritstående lån og kreditkøb har en lang forhistorie hos Forbrugerombudsmanden. I [analysen refereret 4. maj 2004](#) advarede Forbrugerombudsmanden mod, at finansieringsselskaber undgår kreditaftalelovens regler ved at kalde sælgerformidlede lån »fritstående«. Standpunktet siden 1990 er, at et lån ikke automatisk er fritstående, blot fordi udbetalingen sker til forbrugeren; der skal anlægges en **samlet vurdering**, og »jo mere lånearrangementet er baseret på sælgers medvirken, desto større er sandsynligheden for, at det lånefinansierede køb vil blive betragtet som et kreditkøb«.

LOV	Markedsføringsloven § 11b, stk. 1-3	Markedsføringsloven § 11a, stk. 3	
PRAKSIS	Forbrugerombudsmanden · Reklamer for bilfinansiering i forbindelse med spil: Undtagelse i markedsføringsloven		03.08.2021
	Forbrugerombudsmanden · Vurdering af markedsføring af forbrugslån i forbindelse med spilreklamer efter markedsføringslovens § 11 b		04.01.2021
	Forbrugerombudsmanden · Sponsorkreditering af bank i vejrprogram efterfulgt af reklamer for spil: Overtrædelse af markedsføringsloven?		04.12.2020
	Forbrugerombudsmanden · Sponsorkreditering af forbrugslånsvirksomheder i programtrailere for spil kan være i strid med Markedsføringsloven		09.10.2020
	Forbrugerombudsmanden · Markedsføring af forbrugslånsvirksomheder i forbindelse med sportsligaers markedsføring af spiludbydere		07.09.2020
	Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden vurderer markedsføring af forbrugslån og spil i podcasts		02.09.2020

Forbrugerombudsmanden · Markedsføring af spil og forbrugslånsvirksomhed i forbindelse med sponsorer: Forholdet til Markedsføringslovens § 11 b	13.08.2020
Forbrugerombudsmanden · Analyse af trepartsforhold vs. fritstående lån i kreditkøbsret	04.05.2004

§ 9 Sammenhæng med domstolspraksis: Højesteret, landsret og byret

Kreditmarkedsføringsområdet er et af de få, hvor Forbrugerombudsmandens standpunkter er blevet prøvet helt til Højesteret – og hvor billedet er delt: **oplysningspligten er blevet bekræftet, mens Forbrugerombudsmandens civilretlige linje endnu ikke er prøvet i realiteten.**

Højesteret bekræfter kreditoplysningspligten (9. januar 2019). Højesteret afsagde samme dag to domme om markedsføring af kreditaftaler:

- I [Sag 85/2018](#) tog Højesteret stilling til kravet om fremtrædende oplysninger efter [markedsføringsloven § 18, stk. 2](#) og til beregningen af bødestraf, jf. [§ 37, stk. 3](#) og straffelovens § 82, stk. 4.
- I [Sag 109/2018](#) idømte Højesteret **K.W. Bruun Import A/S en bøde på 250.000 kr.** for utilstrækkelig angivelse af standardkreditoplysninger i bilreklamer, jf. [§ 14 a, stk. 1 og 2](#) og [§ 18, stk. 1 og 2](#).

Dommene er fundamentet for Forbrugerombudsmandens fortsatte politianmeldelseslinje over for bilbranchen, jf. [bilimportør-sagen fra 2015](#) og [bilproducent-sagen fra 2025](#).

At Højesteret generelt bakker op om Forbrugerombudsmandens vildledningslinje på det finansielle område ses også af [SS-101/2022-HJR](#), hvor Højesteret stadfæstede en bøde for vildledende markedsføring af bilforsikring efter [§ 5](#) og [§ 6](#), jf. [§ 8](#).

Højesteret afviser Forbrugerombudsmandens søgsmål om kreditværdighedsvurdering (12. november 2024). Det væsentligste forbehold mod Forbrugerombudsmandens § 7 c-linje er processuelt. I [BS-20317/2024-HJR](#) – udførligt refereret i [Forbrugerombudsmandens egen omtale af 12. november 2024](#) – havde Forbrugerombudsmanden intervenseret i bankens sag mod Finanstilsynet og nedlagt tre påstande om en kreditaftale på 20.000 kr. med en 20-årig forbruger med beskeden indkomst: at långivningen var sket i strid med [§ 7 c](#), at aftalen var i strid med god skik, og at aftalen var urimelig og skulle tilsidesættes som ugyldig efter [aftaleloven § 36](#), jf. [§ 38 c](#).

Højesteret afviste sagen på grund af manglende retlig interesse og tog dermed **ikke** stilling til Forbrugerombudsmandens materielle standpunkt. Begrundelsen hviler på fire søjler:

- **Finanstilsynet har det primære tilsyn** med finansielle virksomheders overholdelse af god skik, herunder [§ 7 c](#). Da Finanstilsynet allerede havde udstedt påbud, var der som udgangspunkt ikke grundlag for en parallel sag fra Forbrugerombudsmanden.
- **Kompetencefordelingen** forudsætter tæt samarbejde, så de to myndigheder ikke samtidig behandler sager mod samme virksomhed for samme regelsæt. Forbrugerombudsmandens adgang til at anlægge sag efter [lov om finansiell virksomhed § 348](#) er tiltænkt særlige tilfælde, fx hvor Finanstilsynet vælger ikke at handle i en principiel sag.
- **Den konkrete tvist var bortfaldet:** banken havde tilbageført renter og gebyrer og eftergivet restgælden, så forbrugeren allerede havde opnået det resultat, en ugyldighedsdom ville medføre.
- Banken havde **ændret praksis** siden 2019.

Dommen begrænser altså ikke Forbrugerombudsmandens materielle standpunkt, men **kanaliserer** det: over for finansielle virksomheder går vejen gennem Finanstilsynet eller gennem intervention i konkrete inkassosager – sidstnævnte er da også den vej, Forbrugerombudsmanden faktisk følger, jf. [de to sager fra 18. december 2024](#).

Landsretten om Finanstilsynets påbud og aftalens gyldighed. Den underliggende sag er [BS-10730/2022-OLR](#) af 22. marts 2024, hvor Østre Landsret prøvede både gyldigheden af Finanstilsynets påbud om kreditværdighedsvurdering og gyldigheden af den konkrete kreditaftale, med [kreditaftaleloven § 7 c, stk. 1, § 7 a, § 8, stk. 2, § 26](#), [bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder § 3, stk. 1](#) og [aftaleloven §§ 36 og 38 c](#) som retsgrundlag. Landsretten **opretholdt i vidt omfang Finanstilsynets påbud**, men afviste Forbrugerombudsmandens påstande. Forud var gået [kendelsen af 28. juni 2022](#) om opsættende virkning af søgsmålet.

Den bagvedliggende civile retlige konsekvens ved fogedretterne. Mangelfuld kreditoplysning og kreditvurdering får sin praktiske betydning, når kreditgiveren søger fuldbyrdelse. Højesteret fastslog i [BS-35/2022-HJR](#) af 11. maj 2023, at anvendelse af [kreditaftaleloven § 42, stk. 2 afskærer](#) efterfølgende anvendelse af [§ 41](#) – en afgørelse med [§ 7 c](#) og [§ 38](#) blandt de citerede bestemmelser. Samme spørgsmål var forinden afgjort af Østre Landsret i [BS-377/2021-OLR](#) af 24. juni 2021 og af fogedretten i [FS-3887/2020-FRB](#) af 5. maj 2021.

Byretterne som førsteinstans i FO's straffesager. Byretspraksis er den, der faktisk former kreditmarkedsføringsområdet, fordi de fleste sager afsluttes med bødevedtagelse eller byretsdom. Se navnlig Københavns Byrets kassekredit-domme, refereret i [afgørelserne af 23. juni 2021](#) og [6. juli 2023](#), Retten i Glostrups dom i [afgørelsen af 7. februar 2014](#) og Retten i Roskildes dom i [afgørelsen af 6. marts 2014](#). At byretspraksis kan gå Forbrugerombudsmanden imod – og at anken kan strande på praktiske forhold som konkurs – viser kassekredit-forløbet med al tydelighed.

LOV	Aftaleloven § 36, stk. 1	Aftaleloven § 38c, stk. 1	Kreditaftaleloven § 7c, stk. 1
	Kreditaftaleloven § 41	Kreditaftaleloven § 42, stk. 2	Markedsføringsloven § 18, stk. 1-2
	Markedsføringsloven § 37, stk. 3		
PRAKSIS	Højesteret · Forbrugerombudsmandens manglende retlige interesse i anerkendelsessag mod Resurs Bank om kreditværdighedsvurdering		12.11.2024
	Højesteret · Højesteret stadfæster bøde for vildledende markedsføring af bilforsikring		25.09.2023
	Højesteret · Højesteret: Anvendelse af kreditaftalelovens § 42, stk. 2, afskærer efterfølgende anvendelse af § 41		11.05.2023
	Højesteret · Markedsføring af kreditaftaler: Kravet om fremtrædende oplysninger og beregning af bødestraf		09.01.2019
	Højesteret · K.W. Bruun Import A/S idømt bøde på 250.000 kr. for utilstrækkelig angivelse af standardkreditoplysninger i bilreklamer		09.01.2019
	Landsretten · Gyldigheden af Finanstilsynets påbud om kreditværdighedsvurdering og gyldigheden af en kreditaftale		22.03.2024
	Landsretten · Kendelse om opsættende virkning af søgsmål vedrørende Finanstilsynets påbud om kreditværdighedsvurdering		28.06.2022
	Landsretten · Landsrettens stadfæstelse af fogedrettens kendelse om kreditaftalelovens § 41 og § 42		24.06.2021
	Byretten · Anvendelse af kreditaftalelovens § 42, stk. 2, afskærer efterfølgende anvendelse af kreditaftalelovens § 41		05.05.2021
	Forbrugerombudsmanden · Bilproducent politianmeldt for vildledende prisoplysninger og mangelfuld kreditmarkedsføring		04.06.2025

Forbrugerombudsmanden · Sager om utilstrækkelig kreditværdighedsvurdering og overtrædelse af Kreditaftaleloven	18.12.2024
Forbrugerombudsmanden · Højesteret afviser sag fra Forbrugerombudsmanden om kreditværdighedsvurdering på grund af manglende retlig interesse	12.11.2024
Forbrugerombudsmanden · Vildledende markedsføring af forbrugslån som kassekredit	06.07.2023
Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden anker afgørelse om vildledende markedsføring af forbrugslån som kassekreditter	23.06.2021
Forbrugerombudsmanden · Bilimportør politianmeldt for mangelfulde kreditoplysninger i markedsføring	30.05.2015
Forbrugerombudsmanden · Låneformidlers markedsføring af forbruger kreditter med mangelfulde kreditoplysninger	06.03.2014
Forbrugerombudsmanden · Bøde for vildledende markedsføring af forbruger kreditter og manglende kreditoplysninger	07.02.2014

§ 10 Kommende retstilstand: det reviderede forbrugerkreditdirektiv og advarslen »Det koster penge at låne penge«

Retstilstanden er under forandring. Ved **lov nr. 1322 af 20. november 2025** om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv) er der vedtaget ændringer, der **træder i kraft den 20. november 2026**. Loven gennemfører [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv \(EU\) 2023/2225 af 18. oktober 2023 om forbruger kreditaftaler](#), der ophæver [direktiv 2008/48/EF](#).

Ændringerne er **vedtaget, men endnu ikke konsolideret** ind i lovteksten. Fem ændringer rammer [markedsføringsloven § 18](#):

Ændring	Indhold
Indsættelse (§ 2, nr. 4)	Der indsættes et nyt stykke , der kræver, at markedsføring af kreditaftaler (ikke omfattet af § 19) skal indeholde en klar og tydelig advarsel såsom »Advarsel! Det koster penge at låne penge«, for at gøre forbrugerne opmærksomme på omkostningerne ved kredit
Nyaffattelse (§ 2, nr. 8)	§ 18, stk. 2 og 3, ophæves og erstattes af nye stk. 3-5 med nærmere regler om standardoplysningers præsentation og tilgængelighed , herunder krav om letlæselighed , repræsentativt eksempel og undtagelser for elektroniske medier
Ordændringer (§ 2, nr. 5-7)	»over for forbrugere« → »til forbrugere«; »begge, og« → »begge dele, og nærmere«; »en specifik vare eller tjenesteydelse« → »specifikke varer eller tjenesteydelser« (udvider anvendelsesområdet)

Den nye **advarselspligt** er en markant ændring: hvor § 18 hidtil har handlet om *hvilke tal* der skal oplyses, indfører den nye bestemmelse et normativt budskab i selve reklamen. Nyaffattelsen af præsentationskravet med udtrykkeligt krav om **letlæselighed** og særlige regler for **elektroniske medier** vil desuden kodificere og præcisere netop den klik-væk- og læsbarhedspraksis, Forbrugerombudsmanden har opbygget siden 2008 – og som hidtil har måttet udledes af det generelle »klart, kort og på en fremtrædende måde«.

Også [kreditaftaleloven § 7 c](#) **nyaffattes** ved **§ 1, nr. 15**, hvilket ifølge lovens egen beskrivelse **skærper kravene til kreditgiverens pligt til grundig vurdering for at forebygge uansvarligt udlån og overgældsætning**. Det er en direkte kodificering af Forbrugerombudsmandens linje siden 2018. Endelig ændres [kreditaftaleloven § 4](#) på fem

punkter, herunder ved **indsættelse af nye definitioner** for bl.a. accessorisk tjenesteydelse, oplysninger forud for aftaleindgåelsen, **profilering**, kombinations- og pakkesalg, rådgivningstjenester, førtidig tilbagebetaling og **gældsrådgivningstjenester**, og ved en nyaffattelse af definitionen af **tilknyttet kreditaftale**, der tilføjer **markedsføring** som kriterium for kommerciel helhed og præciserer, at vurderingen er objektiv. Sidstnævnte er relevant for netop den afgrænsning mellem fritstående lån og kreditkøb, Forbrugerombudsmanden har kæmpet med siden 1990.

Indtil den 20. november 2026 gælder den nuværende § 18 og § 7 c uændret, og den praksis, der er gengivet ovenfor, er fortsat retningsgivende.

LOV

Kreditaftaleloven § 4

Kreditaftaleloven § 7c

Markedsføringsloven § 18

Sammenfatning: hvad der afgør sagerne hos

§ 11 Forbrugerombudsmanden

Praksis på området lader sig sammenfatte i seks træk.

1. Tærsklen for oplysningspligten er lav, og ansvarskredsen er bred. Enhver talstørrelse – også »0 kr. i rente« eller »gratis oprettelse« – udløser § 18. Enhver, der markedsfører kreditaftalen, er ansvarlig: kreditgiver, kreditformidler, bilimportør, detailkæde, solcellevirksomhed – og ansvaret kan ikke kontraheres væk til en samarbejdspartner, jf. [afgørelsen af 12. april 2018](#).

2. Placering afgør udfaldet oftere end indhold. Det gennemgående fejlmønster er ikke, at oplysningerne mangler helt, men at de står **det forkerte sted**: bag et klik, nederst efter en reklamefilm, på en anden underside, med for lille skrift eller sammenblandet med andre vilkår. Forbrugerombudsmandens svar har været konstant siden [forhåndsbeskeden af 1. august 2008](#) og fik sin sidste bekræftelse i [bilproducent-sagen af 4. juni 2025](#): oplysningerne skal stå samme sted som prisen, og et klik reparerer intet, fordi transaktionsbeslutningen allerede er truffet.

3. Forbrugerombudsmanden fører selv bevis for vildledning. Forbrugerombudsmanden regner selv ÅOP efter (15.000 % i stedet for 20-35 %), opdager selv beregningsfejl (360 mod 365 rentedage), foretager selv stikprøvekontrol af konkurrenters priser (»lav rente« ved ÅOP 175,98 %) og sammenholder selv forbrugerens oplyste udgifter med [Danmarks Statistikbank](#). Bevisbyrden for et sammenlignende udsagn som »lav rente« ligger derefter hos virksomheden.

4. Kreditværdighedsvurderingen måles på forbrugerens rådighedsbeløb – ikke kreditgiverens tabsrisiko. Forarbejderne siger det udtrykkeligt, og praksis følger det kompromisløst: en SU-modtager med 320 kr. tilbage om måneden og en minimumsbetaling på 2.148 kr., der alene dækker renterne (23. april 2021), en forbruger på offentlig forsørgelse med 7.000 kr. i nettoindkomst og 1.635 kr./md. i rene renter (6. maj 2020). Målestokken er gældssaneringsbekendtgørelsens rådighedsbeløb, og kravet er, at **hovedstolen inklusive samtlige omkostninger** kan afvikles inden rimelig tid – ikke bare renterne.

5. Den civile retlige sanktion er tilsidesættelse af hele aftalen. Forbrugerombudsmandens standpunkt – at aftalen skal tilsidesættes efter [aftaleloven § 38 c](#), jf. § 36, så forbruger alene skylder hovedstolen – er gentaget ordret i sag efter sag siden 2019. Det virker i praksis: virksomhederne frafalder renter og gebyrer, ofte uden at anerkende retsopfattelsen. Men netop derfor er standpunktet **aldrig blevet prøvet i realiteten** ved domstolene:

Højesteret afviste i [BS-20317/2024-HJR](#) at tage stilling og henviste til Finanstilsynets primære tilsyn og til, at den konkrete tvist var bortfaldet.

6. Kompetencedelingen med Finanstilsynet er reel. Over for **forbrugslånsvirksomheder uden tilladelse** er Forbrugerombudsmanden den primære myndighed og bruger tilsagn, påbud, politianmeldelse og intervention. Over for **finansielle virksomheder** har Finanstilsynet forrang, og Forbrugerombudsmandens søgsmålsadgang efter [lov om finansiell virksomhed § 348](#) er forbeholdt særlige tilfælde. I praksis betyder det, at Forbrugerombudsmanden orienterer Finanstilsynet, når en virksomhed nægter tilsagn ([27. august 2018](#)), og at den mest effektive vej til at få prøvet § 7 c-standpunktet går gennem **intervention som mandatar** i kreditgiverens egen inkassosag ([27. december 2019](#) og [18. december 2024](#)).

Med [lov nr. 1322 af 20. november 2025](#) og advarslen »Det koster penge at låne penge« fra 20. november 2026 bliver flere af Forbrugerombudsmandens hidtidige fortolkningsstandpunkter – letlæselighed, præsentation i elektroniske medier og et skærpet § 7 c – skrevet direkte ind i loven.

LOV	Aftaleloven § 36, stk. 1	Aftaleloven § 38c, stk. 1	Kreditaftaleloven § 7c, stk. 1
	Markedsføringsloven § 18, stk. 1-2		
PRAKSIS	Højesteret · Forbrugerombudsmandens manglende retlige interesse i anerkendelsessag mod Resurs Bank om kreditværdighedsvurdering		12.11.2024
	Forbrugerombudsmanden · Bilproducent politianmeldt for vildledende prisoplysninger og mangelfuld kreditmarkedsføring		04.06.2025
	Forbrugerombudsmanden · Sager om utilstrækkelig kreditværdighedsvurdering og overtrædelse af Kreditaftaleloven		18.12.2024
	Forbrugerombudsmanden · Mangelfuld kreditvurdering ved forbrugslån: Overtrædelse af Kreditaftaleloven og god markedsføringsskik		23.04.2021
	Forbrugerombudsmanden · Manglende kreditværdighedsvurdering fører til tilsidesættelse af låneaftaler		06.05.2020
	Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden intervenserer i sag om uansvarlig långivning efter mangelfuld kreditvurdering		27.12.2019
	Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden kritiserer forbrugslånsvirksomhed for mangelfuld kreditværdighedsvurdering efter Kreditaftaleloven		27.08.2018
	Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden fandt, at forbrugslånsvirksomhed overtrådte Kreditaftaleloven ved mangelfuld kreditværdighedsvurdering		27.08.2018
	Forbrugerombudsmanden · Lånefirma dømt for mangelfulde kreditoplysninger i markedsførings-e-mail		12.04.2018
	Forbrugerombudsmanden · Kviklånsudbyders markedsføring af "lav rente" fundet vildledende		17.01.2017
	Forbrugerombudsmanden · Kviklånsudbyder politianmeldt for vildledning og manglende kreditoplysninger		14.12.2016
	Forbrugerombudsmanden · Låneselskab bødet for vildledende ÅOP-oplysninger i markedsføring af SMS-lån		23.11.2009
	Forbrugerombudsmanden · Oplysninger om kreditomkostninger skal gives i umiddelbar tilknytning til vare og pris		01.08.2008

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Aftaleloven § 36	stk. 1	Aftaleloven § 38c	stk. 1
Kreditaftaleloven § 4		Kreditaftaleloven § 7c	stk. 1

Markedsføringsloven § 3	stk. 1	Markedsføringsloven § 11b	stk. 1
Markedsføringsloven § 18	stk. 1, 2		

MATERIALE Citerede afgørelser 53 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS 5

12.11.2024	Forbrugerombudsmandens manglende retlige interesse i anerkendelsessag mod Resurs Bank om kreditværdighedsvurdering	20317-2024
25.09.2023	Højesteret stadfæster bøde for vildledende markedsføring af bilforsikring	3786-4556
11.05.2023	Højesteret: Anvendelse af kreditaftalelovens § 42, stk. 2, afskærer efterfølgende anvendelse af § 41	3215-3818
09.01.2019	Markedsføring af kreditaftaler: Kravet om fremtrædende oplysninger og beregning af bødestraf	85-2018
09.01.2019	K.W. Bruun Import A/S idømt bøde på 250.000 kr. for utilstrækkelig angivelse af standardkreditoplysninger i bilreklamer	Sag 109/2018

LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS 3

22.03.2024	Gyldigheden af Finanstilsynets påbud om kreditværdighedsvurdering og gyldigheden af en kreditaftale	2932-7344
28.06.2022	Kendelse om opsættende virkning af søgsmål vedrørende Finanstilsynets påbud om kreditværdighedsvurdering	2932-3476
24.06.2021	Landsrettens stadfæstelse af fogedrettens kendelse om kreditaftalelovens § 41 og § 42	3213-3815

BYRETTEEN · FØRSTE INSTANS 1

05.05.2021	Anvendelse af kreditaftalelovens § 42, stk. 2, afskærer efterfølgende anvendelse af kreditaftalelovens § 41	3212-3814
------------	---	-----------

FORBRUGEROMBUDSMANDEN · NÆVN / KLAGEINSTANS 44

04.06.2025	Bilproducent politianmeldt for vildledende prisoplysninger og mangelfuld kreditmarkedsføring	
18.12.2024	Sager om utilstrækkelig kreditværdighedsvurdering og overtrædelse af Kreditaftaleloven	
12.11.2024	Højesteret afviser sag fra Forbrugerombudsmanden om kreditværdighedsvurdering på grund af manglende retlig interesse	
05.07.2024	Sø- og Handelsretten frifinder Forbrugerombudsmanden for erstatningskrav efter pressemeddelelse om politianmeldelse	
28.11.2023	Virksomhed politianmeldt for mangelfuld oplysning om låneomkostninger i markedsføring af computerfinansiering	

06.07.2023	Vildledende markedsføring af forbrugslån som kassekredit
14.12.2022	Vildledende markedsføring af solcelleanlæg ved udeladelse af væsentlige oplysninger om beregningsmodel og manglende standardoplysninger for kreditaftaler
01.04.2022	Lånevirksohmheders brug af ulovlige ensidige prisændringsklausuler i strid med kreditaftaleloven
04.01.2022	Mangelfuld kreditværdighedsvurdering ved bevilling af forbrugslån og kassekredit
05.08.2021	Mangelfuld kreditværdighedsvurdering ved bevilling af forbrugslån og kassekredit
03.08.2021	Reklamer for bilfinansiering i forbindelse med spil: Undtagelse i markedsføringsloven
23.06.2021	Forbrugerombudsmanden anker afgørelse om vildledende markedsføring af forbrugslån som kassekreditter
23.04.2021	Mangelfuld kreditvurdering ved forbrugslån: Overtrædelse af Kreditaftaleloven og god markedsføringsskik
07.04.2021	Forbrugerombudsmanden: Manglende kreditværdighedsvurdering ved forbrugslån er i strid med Kreditaftaleloven og Markedsføringsloven
04.01.2021	Vurdering af markedsføring af forbrugslån i forbindelse med spilreklamer efter markedsføringslovens § 11 b
04.12.2020	Sponsorkreditering af bank i vejrprogram efterfulgt af reklamer for spil: Overtrædelse af markedsføringsloven?
09.10.2020	Sponsorkreditering af forbrugslånvirksohmheder i programtrailere for spil kan være i strid med Markedsføringsloven
07.09.2020	Markedsføring af forbrugslånvirksohmheder i forbindelse med sportsligaers markedsføring af spiludbydere
02.09.2020	Forbrugerombudsmanden vurderer markedsføring af forbrugslån og spil i podcasts
13.08.2020	Markedsføring af spil og forbrugslånvirksohmhed i forbindelse med sponsorater: Forholdet til Markedsføringslovens § 11 b
10.07.2020	Forbrugerombudsmanden fandt klausuler om tavshedspligt og tilbagekaldelse af klage i forlig urimelige
06.05.2020	Manglende kreditværdighedsvurdering fører til tilsidesættelse af låneafalter
23.03.2020	Markedsføring af lån til betaling af bøder: Uetisk markedsføring, vildledning og manglende kreditoplysninger
15.01.2020	Forbrugerombudsmanden tilsidesætter låneafalter grundet manglende kreditværdighedsvurdering og overgældsætning
27.12.2019	Forbrugerombudsmanden intervenserer i sag om uansvarlig långivning efter mangelfuld kreditvurdering
27.09.2019	Forbrugerombudsmanden kritiserer mangelfuld kreditvurdering hos forbrugslånvirksohmhed

25.07.2019	Manglende kreditværdighedsvurdering fører til tilsidesættelse af kreditaftaler
27.08.2018	Forbrugerombudsmanden fandt, at forbrugslånsvirksomhed overtrådte Kreditaftaleloven ved mangelfuld kreditværdighedsvurdering
27.08.2018	Forbrugerombudsmanden kritiserer forbrugslånsvirksomhed for mangelfuld kreditværdighedsvurdering efter Kreditaftaleloven
12.04.2018	Lånefirma dømt for mangelfulde kreditoplysninger i markedsførings-e-mail
17.01.2017	Kviklånsudbyders markedsføring af "lav rente" fundet vildledende
14.12.2016	Kviklånsudbyder politianmeldt for vildledning og manglende kreditoplysninger
18.04.2016	Låneudbyder straffes for mangelfulde kreditoplysninger og vildledende renteangivelser i markedsføring af kviklån
30.05.2015	Bilimportør politianmeldt for mangelfulde kreditoplysninger i markedsføring
01.10.2014	Virksomhed straffes for vildledende prisoplysninger og mangelfulde kreditoplysninger
06.03.2014	Låneformidlers markedsføring af forbruger kreditter med mangelfulde kreditoplysninger
06.03.2014	Låneformidler dømt for vildledende markedsføring af forbruger kreditter
07.02.2014	Bøde for vildledende markedsføring af forbruger kreditter og manglende kreditoplysninger
22.08.2013	Højesteret fastslår ulovlighed af inkassogebyrer over maksimumsatser og Forbrugerombudsmandens tilsynskompetence
23.11.2009	Låneselskab bødet for vildledende ÅOP-oplysninger i markedsføring af SMS-lån
01.08.2008	Oplysninger om kreditomkostninger skal gives i umiddelbar tilknytning til vare og pris
30.10.2006	Forbrugerombudsmandens indskærpelse vedrørende aggressiv markedsføring af kreditfaciliteter
15.05.2004	Manglende inklusion af gebyrer i ÅOP-beregning i strid med Kreditaftaleloven
04.05.2004	Analyse af trepartsforhold vs. fritstående lån i kreditkøbsret